

תקון תמישים ותשעה

יראת ה' מפני אימא

ולכל היד החזקה באלף שנין דאנון, אלה יומין דחל, דהכי אצטריכו למהרי, דבהו שלטת סטרא אחרא ואתמר (זח"ב רכז:). ולכל המורא הגדול, בשאר שנין עד דאזדמן פּרְקָנָא שְלִים. דְּכָל אָנוּן שְׁנֵין סְטְרָא אַחְרָא דְּחִילַת וּדְאֵי מִיּוּמָא דְּפְרָקְנָא. וּבְזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל תְּקַעִין בְּשׁוּפֵר אִיהִי דְּחִילַת בְּגִין שׁוּפֵר אַחְרִינָא דִּיתְעַר, וְדָא אִימָא דִּתְתַעַר בְּתִיבְתָא דִּישְׂרָאֵל, וְדָא תְּשׁוּבָה ה' עֲלָאָה עַל בְּנִין. לְבַתֵּר תְּשׁוּבָה, תְּשׁוּבָה ה' תְּתַאָּה לְאַתְרָהּ, עִם כְּלָהּ אָנוּן דְּאַתְמִשְׁכֵּן אַבְתְּרָהּ. וְאִימָא עַד לְתַתָּא תְּהֵא מִתְפַּשְׁטַת. כְּדִין

ולכל היד החזקה - באלף השנים, שהם אלף ימי חול [של גלות], שפד הצטרכו להיות, שבהם שולטת הסטרא אחרא, כמבאר¹. ולכל המורא הגדול - בשאר שנים [שאחרי האלף], עד שתבון הגאולה השלמה. שכל אותן שנים [שאחר האלף], הסטרא אחרא פוחדת ודאי מיום הגאולה². ובזמן שישאל תוקעים בשופר, היא פוחדת בגלל שופר אחר שמתעורר³, וזו אימא שתתעורר על ידי התשובה של ישראל⁴. [תשובה] - זה תשובה ה' העליונה - [אימא] על הבנים⁵. ואחר כך, תשובה - תשובה ה' התחתונה [השכינה] למקומה⁶, עם כל אותם [הצדיקים] שנמשכים אחריה⁷. ואימא

1. זהר פקודי ח"ב, רכז, ע"ב: האלף לך שלמה - דאינון אלף יומי החול ואינון יומי דגלותא. כמה דאית אלף יומין דקדושה הכי נמי אלף יומין לסטרא אחרא; אדיר במרום ח"ב עמ' קכא: "והוא תיקון ההוא - ששם אלף יומין דחול"; תקט"ו תפלות ת' קסב: "והודי נהפך עלי למשחית - בעבורו נגזר לישראל שיעמדו אלף יומין דחול בגלות"; שם ת' שרז.

2. עי' תיקוני זהר תי' ז', כ"ד, ע"א.

3. וזה סוד, לערבב את השטן, עי' ר"ה טז, ע"ב, עי' גם פרי לצדיק דרוש ר"ה ח"ה.

4. עי' בזהר לך לך ח"א ע"ט ע"ב, בסתרי תורה.

5. עי' זהר ויחי ח"א, ריט, ע"א: "ואמא תבת וכסיא על בנין כדין אתקרי תשובה, מאי תשובה דא תשובא דאימא דתבת בקיומהא"; שם ויקהל טז, ע"א: "אימתי אתקרי תשובה כד אמא מתכסייא וקיימא בחדוה על בנין"; מאמר הגאולה עמ' פב: "ואז תשרה הבינה על בניה כנשר יעיר קנו".

6. עי' זהר כי תצא ח"ג, רפא, ע"א; שע"י התשובה ה' חוזרת למקומה.

7. עי' תי' בהקדמה, א, ע"ב.

1. זהר פקודי ח"ב, רכז, ע"ב: האלף לך שלמה - דאינון אלף יומי החול ואינון יומי דגלותא. כמה דאית אלף יומין דקדושה הכי נמי אלף יומין לסטרא אחרא; אדיר במרום ח"ב עמ' קכא: "והוא תיקון ההוא - ששם אלף יומין דחול"; תקט"ו תפלות ת' קסב: "והודי נהפך עלי למשחית - בעבורו נגזר לישראל שיעמדו אלף יומין דחול בגלות"; שם ת' שרז.
2. עי' תיקוני זהר תי' ז', כ"ד, ע"א.
3. וזה סוד, לערבב את השטן, עי' ר"ה טז, ע"ב, עי' גם פרי לצדיק דרוש ר"ה ח"ה.
4. עי' בזהר לך לך ח"א ע"ט ע"ב, בסתרי תורה.
5. עי' זהר ויחי ח"א, ריט, ע"א: "ואמא תבת וכסיא על בנין כדין אתקרי תשובה, מאי תשובה דא תשובא דאימא דתבת בקיומהא"; שם ויקהל טז, ע"א: "אימתי אתקרי תשובה כד אמא מתכסייא וקיימא בחדוה על בנין"; מאמר הגאולה עמ' פב: "ואז תשרה הבינה על בניה כנשר יעיר קנו".
6. עי' זהר כי תצא ח"ג, רפא, ע"א; שע"י התשובה ה' חוזרת למקומה.
7. עי' תי' בהקדמה, א, ע"ב.

תתפשט עד למטה, או שלחבת תצא
 ממנה, כמו שנאמר עליה: להבה
 תלהט רשעים (תהלים קו יח). ונאמר
 לגביה: והיה בית יעקב אש ובית יוסף
 להבה (עובדיה א יח). ואש - זו אש
 שעומדת לצרף את ישראל, כמו שכתוב
 לגביהם: וישב מצרף וגו' (מלאכי ג ג).
 ואחר כך תלהבה תתעורר בסוף הכל,
 לצרוף כל החוטאים, [כמו שכתוב]:
 תלהט רשעים ודאי.

ועוד, ולכל היד החזקה. זה:

שלהוביתא יפוק מנה, דאתמר בה להבה
 תלהט רשעים (תהלים קו יח). ואתמר בה
 והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה
 (עובדיה א יח). ואש, דא אש דקאים
 לצרופא דישראל, דכתיב בה וישב
 מצרף וכו' (מלאכי ג ג). לבתר להבה
 תתער בסופא דכלא לאוקדא כלהו
 חיבא, תלהט רשעים ודאי.

ועוד, ולכל היד החזקה. דא